eða ferðar, sönnun fyrir því að þeir hafi gilda einstaklings- eða hópferðatryggingu til að greiða hugsanlegan kostnað í tengslum við heimsendingu af læknisfræðilegum ástæðum, brýna læknismeðferð og/eða meðhöndlun á sjúkrahúsi í neyðartilvikum.

Þó kann ríkisborgari þriðja lands, sem fellur undir kvöð um vegabréfsáritun, að hafa fengið undanþágu frá framangreindri kvöð. Í slíkum tilvikum skal sendiráðið, ræðisskrifstofan eða landamæraeftirlitið setja athugasemdina - „ENGRAR TRYGGINGAR KRAFIST" - inn í þann hluta vegabréfsáritunarmiðans sem ætlaður er undir upplýsingar frá einstökum löndum."

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi 1. júní 2004.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna í samræmi við stofnsáttmála Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 22. desember 2003.

Fyrir hönd ráðsins,

A. MATTEOLI
forseti.

adequate and valid individual or group travel insurance to cover any expenses which might arise in connection with repatriation for medical reasons, urgent medical attention and/or emergency hospital treatment.

However, a third-country national subject to the visa requirement may have been exempted from the abovementioned requirement. In such cases, the diplomatic mission, consular representation or border control authority will affix a comment - 'NO INSURANCE REQUIRED' - to that effect in the national entries section of the visa sticker."

Article 3

This Decision shall apply from 1 June 2004.

This Decision is addressed to the Member States in accordance with the Treaty establishing the European Community.

Done at Brussels, 22 December 2003.

For the Council

The President
A. Matteoli

1. apríl 2004 Nr. 19

AUGLÝSING

um gerð sem felur í sér breytingu á samningi sem ráð Evrópusambandsins og Ísland og Noregur gerðu með sér um þátttöku hinna síðarnefndu í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna.

Hinn 12. mars 2004 var ráði Evrópusambandsins tilkynnt um samþykki Íslands á ákvörðun ráðsins nr. 2004/14/EB frá 22. desember 2003, um breytingu á þriðju undirgrein (grunnforsendur við meðferð umsókna) V. hluta sameiginlegu fyrirmælanna til sendiráða og ræðisskrifstofa, sem felur í sér breytingu á samningi sem ráð Evrópusambandsins og lýðveldið Ísland og konungsríkið Noregur gerðu með sér 18. maí 1999 um þátttöku hinna síðarnefndu í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna, sbr. auglýsingar í C-deild Stjórnartíðinda nr. 21 og 49/2000 þar sem samningurinn er birtur. Breytingin öðlaðist gildi að því er Ísland varðar 12. mars 2004.

Ákvörðunin er birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytinu, 1. apríl 2004.

Halldór Ásgrímsson.

Gunnar Snorri Gunnarsson.

Fylgiskjal.

ÁKVÖRÐUN RÁÐSINS
frá 22. desember 2003
um breytingu á þriðju undirgrein (grunnforsendur við meðferð umsókna) V. hluta sameiginlegu fyrirmælanna til sendiráða og ræðisskrifstofa.
(2004/14/EB)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 789/2001 frá 24. apríl 2001 þar sem ráðinu er áskilið framkvæmdarvald að því er varðar tiltekin, ítarleg ákvæði og hagnýt atriði við meðferð umsókna um vegabréfsáritun[1],

með hliðsjón af frumkvæði lýðveldisins Ítalíu,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Á fundum leiðtogaráðsins í Tampere, Laeken, Sevilla og Þessalóníku voru aðildarríkin hvött til að móta frekar sameiginlega stefnu sína í vegabréfsáritunarmálum og auka samstarf milli fulltrúa í sendiráðum og ræðisskrifstofum sínum í þriðju löndum.

2) Greining á gögnum varðandi ólöglegan innflutning fólks hefur leitt í ljós að vegabréfsáritanir til stuttrar dvalar (til skemmtiferða, viðskipta-, náms- eða vinnuferða eða heimsóknar til ættingja) eru oftast notaðar til að komast á löglegan hátt inn á yfirráðasvæði ríkjanna, sem eiga aðild að Schengen-samningnum, og fara síðan huldu höfðu eftir að vegabréfsáritunin fellur úr gildi.

3) Til að meta hættuna á ólöglegum innflytjendum er nauðsynlegt að auka samstarf milli sendiráða og ræðisskrifstofa þegar ákvarða skal hvaða viðbótar- og/eða aukagagna skuli krefjast við útgáfu vegabréfsáritana og samþykkja sameiginlegar aðferðir við að greina frumfölsuð eða breytingarfölsuð skilríki á skilvirkari hátt.

4) Matið á hættunni á ólöglegum innflytjendum verður að byggjast á ýmsum þáttum og meðal annars hefur niðurstaðan úr viðtali sendiráðsins eða ræðisskrifstofunnar við umsækjanda um vegabréfsáritun grundvallarþýðingu.

1 Stjtíð. EB L 116, 26.4.2001, bls. 2.

COUNCIL DECISION
of 22 December 2003
amending the third subparagraph (Basic criteria for examining applications) of Part V of the Common Consular Instructions
(2004/14/EC)

THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

Having regard to Council Regulation (EC) No 789/2001 of 24 April 2001 reserving to the Council implementing powers with regard to certain detailed provisions and practical procedures for examining visa applications[1],

Having regard to the initiative of the Italian Republic,

Whereas:

(1) The European Councils of Tampere, Laeken, Seville and Thessaloniki have called on the Member States to develop their common visa policy further and to step up local consular cooperation between their representations in third countries.

(2) An analysis of the data concerning illegal immigration has shown that short-term visas (tourism, business, study, work or family visits) are the ones most often used for the purpose of regularly entering the territory of the Contracting Parties to the Schengen Convention and then going underground when the visa expires.

(3) In order to assess an immigration risk, it appears necessary further to step up local consular cooperation in determining what supplementary and/or additional documents should be required for issuing visas and as regards the adoption of common mechanisms for detecting false or falsified documents more effectively.

(4) Among the various factors on which the assessment of an immigration risk must be based, the outcome of the interview to which the visa applicant is subjected by the diplomatic mission or consular post is also of fundamental importance.

1 OJ L 116, 26.4.2001, p. 2.

5) Sendiráð og ræðisskrifstofur verða því að geta beitt valdi sínu á skilvirkari hátt til að meta hættuna á ólöglegum innflytjendum.

6) Í samræmi við 1. og 2. gr. bókunarinnar um stöðu Danmerkur, sem fylgir með sem viðauki við sáttmálann um Evrópusambandið og stofnsáttmála Evrópubandalagsins, tekur Danmörk ekki þátt í samþykkt þessarar ákvörðunar og er ekki bundin af henni eða beitingu hennar. Þar eð þessi ákvörðun byggist á Schengen-gerðunum, samkvæmt ákvæðum IV. bálks 3. hluta stofnsáttmála Evrópubandalagsins, ber Danmörku, í samræmi við 5. gr. fyrrnefndrar bókunar, að ákveða innan sex mánaða eftir að ráðið hefur samþykkt þessa ákvörðun hvort hún tekur hana upp í landslög.

7) Að því er Ísland og Noreg varðar telst þessi ákvörðun vera þróun á ákvæðum Schengen-gerðanna í skilningi samningsins sem ráð Evrópusambandsins og lýðveldið Ísland og konungsríkið Noregur gerðu með sér um þátttöku þessara tveggja ríkja í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna[2], sem falla innan sviðsins sem um getur í A-lið 1. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/437/EB[3] um sérstakt fyrirkomulag um beitingu þess samnings.

8) Þessi ákvörðun telst vera þróun á ákvæðum Schengen-gerðanna sem Breska konungsríkið tekur ekki þátt í, í samræmi við ákvörðun ráðsins 2000/365/EB frá 19. maí 2000 varðandi beiðni Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands um að eiga þátt í sumum ákvæðum Schengen-gerðanna[4]. Breska konungsríkið tekur því ekki þátt í samþykkt hennar og er ekki bundið af henni eða beitingu hennar.

9) Þessi ákvörðun telst vera þróun á ákvæðum Schengen-gerðanna sem Írland tekur ekki þátt í, í samræmi við ákvörðun ráðsins 2002/192/EB frá 28. febrúar 2002 varðandi

2 Stjtíð. EB L 176, 10.7.1999, bls. 36.
3 Stjtíð. EB L 176, 10.7.1999, bls. 31.
4 Stjtíð. EB L 131, 1.6.2000, bls. 43.

(5) Diplomatic missions and consular posts should therefore be in a position to exercise more effectively the powers they possess to assess an immigration risk.

(6) In accordance with Articles 1 and 2 of the Protocol on the position of Denmark, annexed to the Treaty on European Union and to the Treaty establishing the European Community, Denmark is not taking part in the adoption of this Decision, and is not bound by it or subject to its application. As this Decision builds upon the Schengen acquis under the provisions of Title IV of Part Three of the Treaty establishing the European Community, Denmark shall, in accordance with Article 5 of the said Protocol, decide within a period of six months after the Council has adopted this Decision whether or not it will transpose it in into its national law.

(7) As regards Iceland and Norway, this Decision constitutes a development of provisions of the Schengen acquis within the meaning of the Agreement concluded by the Council of the European Union and the Republic of Iceland and the Kingdom of Norway concerning the association of those two States with the implementation, application and development of the Schengen acquis[2], which falls within the area referred to in Article 1, point A of Council Decision 1999/437/EC[3] on certain arrangements for the application of that Agreement.

(8) This Decision constitutes a development of provisions of the Schengen acquis in which the United Kingdom does not take part, in accordance with Council Decision 2000/365/EC of 19 May 2000 concerning the request of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to take part in some of the provisions of the Schengen acquis[4]; the United Kingdom is therefore not taking part in its adoption and is not bound by it or subject to its application.

(9) This Decision constitutes a development of provisions of the Schengen acquis in which Ireland does not take part, in accordance with Council Decision 2002/192/EC of 28

2 OJ L 176, 10.7.1999, p. 36.
3 OJ L 176, 10.7.1999, p. 31.
4 OJ L 131, 1.6.2000, p. 43.

beiðni Írlands um að eiga þátt í sumum ákvæðum Schengen-gerðanna[5]. Írland tekur því ekki þátt í samþykkt hennar og er ekki bundið af henni eða beitingu hennar.

10) Þessi ákvörðun er gerð sem byggist á Schengen-gerðunum eða tengist þeim á annan hátt í skilningi 2. mgr. 3. gr. aðildarlaganna frá 2003.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað þriðju undirgreinar (grunnforsendur við meðferð umsókna) V. hluta sameiginlegu fyrirmælanna til sendiráða og ræðisskrifstofa komi eftirfarandi:

„Hvert sendiráð eða ræðisskrifstofa ber fulla ábyrgð á því að meta hættu á ólöglegum innflytjendum. Meðferð umsókna beinist að því að finna hugsanlega innflytjendur sem leitast við að komast til aðildarríkjanna og setjast þar að með því að nota vegabréfsáritun til skemmtiferða, viðskipta-, náms- eða vinnuferða eða heimsóknar til ættingja. Því er nauðsynlegt að vera sérstaklega vakandi fyrir „áhættuhópum", atvinnuleysingjum, fólki án fastra tekna o.s.frv. Einnig hefur viðtalið við umsækjandann, þar sem spurt er um tilgang ferðarinnar, grundvallarþýðingu. Enn fremur er heimilt að krefjast frekari gagna til staðfestingar, en slíkt er samkomulagsatriði milli sendiráða og ræðisskrifstofa á staðnum. Sendiráð eða ræðisskrifstofur verða einnig að nýta samstarfið til að greina betur frumfölsuð eða breytingarfölsuð skilríki, sem eru lögð fram til staðfestingar umsóknum um vegabréfsáritun. Leiki einhver vafi á gildi skilríkja og skjala, sem eru lögð fram til staðfestingar, þ.m.t. sannleiksgildi innihaldsins eða áreiðanleika þeirra yfirlýsinga sem gefnar eru í viðtölum, skal sendiráð eða ræðisskrifstofa ekki gefa út vegabréfsáritun."

2. gr.

Ákvörðun þessi gildir frá þeim degi sem hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

5 Stjtíð. EB L 64, 7.3.2002, bls. 20.

February 2002 concerning Ireland's request to take part in some of the provisions of the Schengen acquis[5]; Ireland is therefore not taking part in its adoption and is not bound by it or subject to its application.

(10) This Decision constitutes an act building upon the Schengen acquis or otherwise related to it within the meaning of Article 3(2) of the 2003 Act of Accession,

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The third subparagraph (Basic criteria for examining applications) of Part V of the Common Consular Instructions shall be replaced by the following:

"The diplomatic mission or consular post shall assume full responsibility in assessing whether there is an immigration risk. The purpose of examining applications is to detect those applicants who are seeking to immigrate to the Member States and set themselves up there, using grounds such as tourism, business, study, work or family visits as a pretext. Therefore, it is necessary to be particularly vigilant when dealing with 'risk categories', unemployed persons, those with no regular income, etc. To the same end, fundamental importance attaches to the interview held with the applicant to determine the purpose of the journey. Additional supporting documentation, agreed through local consular cooperation if possible, may also be required. The diplomatic mission or consular post must also draw on local consular cooperation to enhance its capacity to detect false or falsified documents submitted in support of some visa applications. If there is any doubt as to the authenticity of the papers and supporting documents submitted, including doubt as to the veracity of their contents, or over the reliability of statements collected during interview, the diplomatic mission or consular post shall refrain from issuing the visa."

Article 2

This Decision shall apply as from the date of its publication in the Official Journal of the European Union.

5 OJ L 64, 7.3.2002, p. 20.

3. gr.
Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna í samræmi við stofnsáttmála Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 22. desember 2003.

Fyrir hönd ráðsins,

A. Matteoli
forseti.

Article 3
This Decision is addressed to the Member States in accordance with the Treaty establishing the European Community.

Done at Brussels, 22 December 2003.

For the Council

The President
A. Matteoli

1. apríl 2004 Nr. 20

AUGLÝSING

um viðbótarbókun við samning gegn misnotkun lyfja í íþróttum.

Hinn 30. mars 2004 var viðbótarbókun við samning frá 16. nóvember 1989 gegn misnotkun lyfja í íþróttum, sem gerð var í Varsjá 12. september 2002, undirrituð fyrir Íslands hönd án fyrirvara um fullgildingu, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 6/1991 þar sem samningurinn er birtur. Viðbótarbókunin öðlast gildi að því er Ísland varðar 1. júlí 2004.

Viðbótarbókunin er birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytinu, 1. apríl 2004.

Halldór Ásgrímsson.

Gunnar Snorri Gunnarsson.

Fylgiskjal.

VIÐBÓTARBÓKUN
við samning gegn misnotkun lyfja í íþróttum.

Ríkin, sem eiga aðild að bókun þessari við samning gegn misnotkun lyfja í íþróttum (ETS nr. 135) sem var undirritaður í Strassborg 16. nóvember 1989 (hér á eftir nefndur „samningurinn"),

telja að almennur samningur um gagnkvæma viðurkenningu á eftirlitsaðgerðum gegn lyfjamisnotkun, sem um getur í d-lið 3. mgr. 4. gr. og b-lið 3. mgr. 7. gr. samningsins, myndi auka skilvirkni fyrrnefnds lyfjaeftirlits með því að stuðla að samhæfingu, gagnsæi og skilvirkni núgildandi og síðari tví- eða marghliða samninga um lyfjamisnotkun, sem eru gerðir á þessu sviði, og með því að veita nauðsynlega heimild til slíks lyfjaeftirlits sé enginn samningur í gildi þar um,

ADDITIONAL PROTOCOL
to the Anti-Doping Convention

The States parties to this Protocol to the Anti-Doping Convention (ETS No. 135), signed in Strasbourg on 16 November 1989 (hereinafter referred to as "the Convention"),

Considering that a general agreement on the mutual recognition of the anti-doping controls referred to in Articles 4.3.d and 7.3.b of the Convention, would increase the effectiveness of these controls by contributing to the harmonisation, the transparency and the efficiency of existing and future bilateral or multilateral doping agreements reached in this area and by providing the necessary authority for such controls in the absence of any agreement on the matter,